

L'ALT EMPORDÀ

Text > JOAN FERRERÓS

La casa natal de Dalí | El projecte museogràfic està resolt i tot plegat ha d'estar enllestit el març de l'any vinent. El recorregut a través de les estances permetrà resseguir el pensament de Dalí i el seu viatge interior, i la importància que Dalí té per a Figueres i l'Empordà, i viceversa. Dues veus, la del mateix Dalí i una altra de narradora, guiaran el visitant a través de diverses escenes, i es preveu que la visita durí una hora. El museu disposarà de recursos per atraure l'atenció: a l'exterior, uns grans ulls, un calidoscopi, una estructura emmirallada que multiplica en mil fragments les diferents facetes de l'artista..., i a l'interior, un holograma mostrarà el notari i pare de Dalí, un atrapamosques gegant de paper, tacat de mel i amb reproduccions de mosques enganxades, formigues dalinianes i un llarg etcètera. Als reportatges sobre l'efemèride no hi hem sabut trobar, al costat de Nova York, París o l'Acadèmia de San Fernando, res que faci referència als sis anys decisius del Dalí batxiller a l'Institut Ramon Muntaner, ni del seu professor Juan Núñez, tan important segons l'artista mateix.

Festival Còmic de Figueres | Xavier Valentí, actor, director i tècnic teatral, i Agustí Custey són els factòtums i els pares pedaços d'aquest festival que ja va celebrar amb èxit la quinzena edició entre els dies 14 i 17 d'abril. Després de dos anys de restriccions facilitades per la covid, van fer la presentació de l'efemèride amb un globus al castell de Sant Ferran de Figueres; recordem que pel desè aniversari van traslladar una part dels actes al barri dels gitans figuerenc. Mitjançant un «humor ràpid, directe i sense embuts», van declarar que també es proposen contribuir a l'ús del català en el gènere de l'humor. Els escenaris dels divuit espectacles, la majoria gratuïts, van ser l'esmentat castell de Sant Ferran, la Rambla, la plaça de Catalunya, l'Auditori dels Caputxins, el Teatre el Jardí, la Cate, el Parc Bosc i la Biblioteca Fages de Climent. Hi van participar des de

figures internacionals, com l'italià Leo Bassi, fins als locals Peyu, Jair Domínguez i Neus Rossell.

>> Rocío Martín va conduir un taller de risoteràpia el 16 d'abril. (Foto: FESTIVAL CÒMIC DE FIGUERES)

L'Escala | Tres esdeveniments recents distingeixen la vila del pastisser que ja havia guanyat el premi al millor xuixo del món. Lourdes Boix, directora del MASLE (Museu de l'Anxova i la Sal de l'Escala), ha manifestat que la barca *Paca*, la darrera nau de fusta construïda pel mestre d'aixa Salvador Feliu a les drassanes Sala i Sala, els ha estat cedida gratuïtament per part del darrer propietari. Altrament, l'Ajuntament vol adquirir el mas de Vilanera (segle XVI) que inclou, a més, una torre de defensa i, ben a prop, una necròpolis de l'edat del bronze (1.200-700 aC) i les ruïnes del monestir de monges benedictines (1328). Tot plegat enriqueix, per la banda de terra, el municipi mariner; aquesta nova incorporació podria esdevenir el centre d'interpretació (sostenibilitat, biosfera, ecosistemes...) de la Costa Brava oest, la terral. I, ja en un to més anecdòtic, l'administració de l'Anxova Milionària de l'Escala va repartir 3,9 milions d'euros del sorteig del Dia del Pare de la loteria espanyola.

EL BAIX EMPORDÀ

Text > PURI ABARCA

En Pascual i les seves dades | La UdG ha reconegut la tasca de Josep Pascual, de l'Estartit, com a observador meteorològic. Enginyer agrícola

i topògraf de professió, en Pascual és un d'aquells personatges amables i pacients que no fan gaire enrenou, però que van treballant com una formigueta disciplinada. Acaba de fer setanta-dos anys i des dels quinze recull dades a l'Estartit: del mar, de l'atmosfera, dels vents, etc. Al començament, la recollida de dades no estava tan automatitzada com ara, i el jove Pascual s'havia d'enginyar amb estris que tenia a mà per calcular la quantitat i la intensitat de pluja, el nivell del mar i altres dades que li venien al cap. Una tasca continuada en el temps que li ha permès disposar d'una de les bases de dades meteorològiques més completes del país. La informació que ha obtingut ha estat molt rellevant per a nombroses investigacions científiques, i fins i tot la NASA (aviat està dit) li ha reconegut la bona tasca que ha fet pel que fa a la recollida de dades sobre el mar. El reconeixement de feines passionals desinteressades no és gaire habitual, tot i que per aquest món hi ha gent que des de les seves aficions contribueix molt al benestar de la societat i, de vegades, als reptes científics. I això em fa reflexionar sobre si una titulació fa un professional o si la vocació, amb títol específic o sense, és molt més important a l'hora de fer la feina ben feta. Em decanto per aquesta segona opció i felicito francament en Pascual, per la feina feta i pels reconeixements.

>> Josep Pascual, en l'acte de reconeixement celebrat a la UdG. (Foto: AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ-L'ESTARTIT)

Una càtedra per al suro | Les activitats econòmiques i socials d'algunes poblacions gironines, com ara Palafrugell, al llarg del segle XIX i durant la primera meitat del XX, han estat estretament lligades a l'explotació i la indústria surera. La supervivència de moltes famílies depenia d'aquesta